

Heidi de Bruijn *voorzitter raad van bestuur Carintreggeland*

Willem Joosten *voorzitter Twentse Noabers Coöperatie*

WE MOETEN HET SAMEN DOEN!

We moeten het samen doen en we willen het ook samen doen. Zorg- en welzijnsorganisaties, zorgverzekeraars, gemeenten, woningcorporaties en inwoners moeten de handen ineenslaan om te zorgen dat de veranderingen in de zorg werken. Het zal geen enkele professional en bestuurder zijn ontgaan: er is noodzaak om te veranderen. De verantwoordelijkheid voor de juiste zorg op de juiste plaats ligt bij ons allemaal. Zorgbestuurders hebben de maatschappelijke verantwoordelijkheid om over de muren van de eigen organisatie en sector heen te kijken. En als mens heeft eenieder de taak om goed voor zichzelf te zorgen en voor elkaar.

“Waarom stuurt de gemeente geen brief als je de leeftijd van 50 of 60 jaar bereikt, met vragen over je gezondheid, je mogelijke bijdrage aan de samenleving, je toekomstbestendige woning etc.?”

In beweging

We gaan uit van het vergroten van het eigenaarschap van burgers en het versterken van gemeenschapskracht, dus meer samen doen en eigen regie tonen. Ook het omarmen van het gebruik van hulpmiddelen en zorgtechnologie is nodig om de zorg betaalbaar en toegankelijk te houden. Maar hoe landt dit bij de mensen die deze verandering aangaat? Landt dit eigenlijk wel bij inwoners en hoe gaan professionals hiermee om? De veranderingen in de zorg staan niet op zichzelf. Onze samenleving is sterk in beweging. En dat is nodig, want we staan voor grote uitdagingen op veel maatschappelijke thema's. Al die transitie beïnvloeden elkaar, en onze gezondheid. In toenemende mate ontstaat de behoefte om dit samen en grensverleggend op te pakken.

Gewoon doen

De opgaven zijn divers maar hebben een gemeenschappelijke deler. Namelijk dat professionals en burgers van Nederland iets anders moeten doen dan we altijd gedaan hebben. De transformatie vraagt van ons ander gedrag. Het vraagt om fundamentele aanpassingen van ons als mens en van de samenleving. Daarvoor is draagvlak en participatie belangrijk maar eigenlijk gaat het om een verandering van cultuur. Cultuurveranderingen zijn lange processen en kosten tijd. Tijd die er niet is en waardoor de urgentie groter wordt. Kunnen we dan niets doen? Jawel,

we kunnen heel veel doen. Gewoon beginnen. Dicht bij huis zelf het goede voorbeeld geven. Nadenken over oud worden en zelf verantwoordelijk zijn voor je oude dag. Met mensen in gesprek gaan zodat men nadenkt over hoe je voor jezelf en voor een naaste kunt zorgen. Bijvoorbeeld hoe je een persoonlijk netwerk opbouwt, hoe je medische en niet medische zaken kunt scheiden en hoe je zorg en begeleiding/ondersteuning kunt scheiden. Bewustwording van wat dat van jou als burger vraagt is daarbij belangrijk. Waarom krijgt iemand op zijn 18de verjaardag van de gemeente een brief over wat je allemaal mag en moet als je 18 wordt? En waarom stuurt diezelfde gemeente geen brief als je de leeftijd van 50 of 60 jaar bereikt met vragen over je gezondheid, je mogelijke bijdrage aan de samenleving, je toekomstbestendige woning etc.?

Alle partijen betrekken

Om de zorg en ondersteuning van onder andere kwetsbare ouderen in Nederland toekomstbestendig te maken wordt in veel regio's in Nederland gewerkt aan integrale zorg voor ouderen in de wijk, ondersteuning van informele zorg en geschikt wonen. We zien in toenemende mate nieuwe vormen van organisatie van zorg, samenwerkingsverbanden en verplaatsing van zorg, bijvoorbeeld zo dicht mogelijk bij de burger met behoud van kwaliteit. Ook de werkomgeving van de zorgprofessional

verandert en flexibiliseert.

In Twente hebben we, zoals in alle regio's, een Regioplan gemaakt. Daarin hebben we de opgaven vanuit de verschillende akkoorden vanuit de overheid vertaald naar thema's en plannen. Gemeenten, zorgverzekeraar, onderwijs, alle sectoren in zorg en welzijn en burgers zijn hierbij betrokken geweest. Dat laatste is echt heel belangrijk. Vanuit intrinsieke motivatie hebben we van het begin af aan met het perspectief van de inwoners naar de vraagstukken gekeken. Dat was lang niet altijd makkelijk en soms voelden we ons een roepende in de woestijn. Desondanks pleiten wij ervoor om het samen te doen. We hebben elkaar heel hard nodig. Zonder eigenaarschap van burgers gaan we de cultuurverandering niet krijgen.

Gemeenschapskracht

In Twente kennen we vanouds het Noaberschap. Het betekent dat we naar elkaar omzien, voor elkaar zorgen als dat nodig is. Om bij te dragen aan toekomstbestendige zorg moeten we ons Noaberschap een nieuwe invulling geven. Verbindingen onderling en met professionals, herstellen en versterken. Op zoek gaan naar de gemeenschappelijke passie in wijken en buurten. Laagdrempelig aansluiten bij wat er is. In buurthuizen, (sport) verenigingen, de bieb en tante Jo op de hoek bijvoorbeeld.

Onze boodschap is: doe het samen! ○